

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

*Cibotareanu Petru Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în r-nul Xxxxx,
s. Xxxxx, str. Xxxxx nr. xx.*

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță*: 28.06.2017 – 22.07.2019;

2. *instanța de apel*: 04.09.2019 – 07.11.2019;

3. *instanța de recurs*: 05.02.2020 – 20.05.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia, sediul central din 22 iulie 2019, Cibotareanu Petru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) Cod penal și în baza acestei norme, i-a fost stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 u.c., ceia ce constituie 50 000,00 (cincizeci mii lei 00 bani) MDL.

I s-a explicat inculpatului că este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea este executată integral.

Cheltuielile judiciare pe cauză în sumă de 320,00 MDL, au fost trecute în contul statului.

S-a admis în parte acțiunea civilă depusă de partea vătămată Lazu Ion.

S-a încasat de la Cibotareanu Petru în beneficiul lui Lazu Ion suma de 1726,32 (una mie șapte sute douăzeci și șase lei 32 bani) MDL, drept compensare a prejudiciului material.

Pretenția părții vătămate Lazu Ion cu privire la încasarea prejudiciului moral în cuantum de 150 000,00 MDL și prejudiciului fizic în cuantum de 50 000,00 MDL, s-a respins

ca fiind neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cibotareanu Petru la 05 iunie 2017, aproximativ la orele 07:30, conducând mijlocul de transport de model "Mercedes", cu n/î xxxxx (Lituania), în stare de ebrietate, cu viteză excesivă, în s. Sadaclia, str. 31 august, nu s-a isprăvit cu conducerea mijlocului de transport și efectuând manevre periculoase, s-a tamponat într-un pilon de electricitate, deteriorând neesențial automobilul său. Ulterior, s-a tamponat într-un automobil de model „Wolksfagen Golf”, cu n/î xxxxx, care era parcat pe marginea străzii, care aparține cet. Lungu Victor. În același timp la apropierea Șefului Secției Securitate Publică al IP Basarabeasca, inspector principal Lazu Ion, care era pe uniformă de serviciu, și la insistența acestuia de a coborî din automobil, în timp ce se afla în fața automobilului de model "Mercedes", cu n/î xxxxx (Lituania), cet. Cibotareanu Petru a accelerat viteza automobilului astfel, cet. Lazu Ion, fiind purtat pe capota automobilului până când a căzut la pământ, de asemenea, fiind călcat cu roțile pe mâini și picioare, cauzându-i leziuni corporale neînsemnate.

Conform rechizitoriului acțiunile lui Cibotareanu Petru au fost calificate în baza art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, conform indicilor — *aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere, în scopul sistării activității lor de serviciu și schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența.*

Instanța de fond a stabilit că aplicarea violenței a fost nepericuloasă pentru viață, astfel acțiunile inculpatului Cibotareanu Petru au fost reîncadrate în baza art. 349 alin. (1) Cod penal, *aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității lor de serviciu ori schimbării caracterului ei în interesul celui care aplică violența, precum și aceleași acțiuni aplicate împotriva persoanei care își îndeplinește datoria obștească în legătură cu participarea acestei persoane la prevenirea ori curmarea unei infracțiuni sau a unei fapte antisociale.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Partea vătămată Lazu Ion, prin care a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul Cibotareanu Petru să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, precum și stabilirea și obligarea reparării prejudiciului moral cauzat de către inculpat prin infracțiune.

În argumentarea apelului a invocat următoarele:

- la adoptarea sentinței, instanța de fond nu a luat în considerare și nu a soluționat toate circumstanțele relevante cazului, inclusiv a omis cerințele stabilite de legiuitor în art. 385 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, conform căruia la adoptarea sentinței, instanța

de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate dacă există circumstanțe care atenuează sau agravează răspunderea inculpatului și care anume, or instanța de fond nu a examinat și nu a dat apreciere circumstanțelor agravante ale cazului și anume circumstanțele agravante prevăzute la art. 77 alin. (1) lit. i) și j) Cod penal, deoarece acțiunile inculpatului au fost săvârșite aflându-se la volanul unui automobil care, fiind mijloc de transport în esență prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestuia de către o persoană în stare de ebrietate reprezintă un pericol social extrem de înalt, fapt care se atestă prin prisma înăsprii pedepselor pentru consumul de alcool la volan;

- instanța de judecată a recalificat infracțiunea comisă de către inculpat din infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, la infracțiune prevăzută la art. 349 alin. (1¹) Cod penal or, latura obiectivă a acestor două componente de infracțiune se deosebesc prin forma violenței pentru viața sau sănătatea persoanei, astfel instanța de judecată a conchis că acțiunile inculpatului Cibotareanu Petru nu au comportat semne de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea părții vătămate, însă nu a argumentat juridic sub nici o formă recalificarea faptei infracționale săvârșite de către inculpat prin prisma prevederilor art. 349 alin. (1¹) Cod penal, deși din circumstanțele cazului s-a atestat cu certitudine prezența în acțiunile inculpatului a violenței periculoase pentru viața și sănătatea părții vătămate;

- instanța de fond nu a examinat sub toate aspectele cererea de înaintare a acțiunii civile, respingând pretenția privind prejudiciul moral ca neîntemeiat, motivând că nu au fost dovedite circumstanțele invocate or, de fapt prejudiciul cauzat a fost demonstrat prin materialele anexate la cerere și anume: Copia certificatului de concediu medical (unde este indicat că s-a aflat în concediu medical 20 zile, cu diagnoza tensiune inter craniană); copia trimiterii pentru tratare suplimentară; extrasul din cartela medicală Lazu Ion; extrasul din cartela medicală Lazu Felicia și adeverința de incapacitate Xxxxx Xxxxx);

- urmare a acțiunilor infracționale ale inculpatului Cibotareanu Petru, a avut nevoie de tratament medical, atât el cât și fiica, care a fost martor la cele întâmplate, pe o perioadă de 20 zile. În această perioadă, imediat după comiterea infracțiunii, fiica care a fost martor, fiind dusă la grădiniță, a avut isterie, a plâns prin somn, a avut probleme de urinare, striga prin somn, plângea inconștient, a fost dusă la medicul neuropatolog, care a indicat că este speriată și are probleme de sănătate urmare a acestui caz (faptele date se confirmă în certificatele prezentate anexă la cererea de acțiune civilă), pentru aceasta a primit tratament medical.

Conform expunerii medicului psiholog este riscul ca pe parcursul anilor să aibă probleme de sănătate.

Personal a fost foarte afectat de cele întâmplate, psihic este de nedescris starea prin care a trecut, atât după comiterea infracțiunii, cât și în procesul examinării acesteia, asupra ultimului a fost aplicată o violență periculoasă reală pentru viața și sănătatea persoanei, care urma să aibă urmări foarte grave, inclusiv de a rămâne în acel loc, astfel inculpatul cu automobilul pe care îl accelera urma să-i provoace vătămări corporale;

- pe parcursul tratamentului (20 zile), a avut dureri majore la aplicarea acelor medicamente administrate, insomnii pe o perioadă îndelungată de timp, coșmaruri, fiind diagnosticat cu tensiune inter craniană. Tratamentul nu l-a finisat deoarece nu a avut mijloace financiare, având și credit. A fost nevoit, de a schimba locul de muncă, plecând mai departe de locul faptei în mun. Chișinău, deoarece au fost diferite încercări din partea cunoscuților inculpatului, de a ceda să probeze fapta comisă de ultimul;

- pentru justa soluționare a cazului urmează a fi reținută și practica judiciară a Curții Supreme de Justiție și anume Decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, pe dosarul nr. 1ra-1212/2013 din 18 decembrie 2013, prin care a fost examinat recursul ordinar declarat de avocatul Crîșmari Natalia în interesele inculpatului Carpov Gheorghe împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2013, prin care Carpov Gheorghe a fost condamnat în baza art. 349 alin. (2) lit. b) Cod penal.

3.2. Procurorul în procuratura raionului Cimișlia Oborocean Iurie, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care al recunoaște vinovat pe Cibotareanu Petru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹), numindu-i pedeapsă sub formă de 2 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal - ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, a solicitat suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite vinovatului Cibotareanu Petru pe un termen de probațiune de 4 ani, dacă, în perioada de probațiune care a fost fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Admiterea acțiunii civile înaintate de către partea civilă Lazu Ion, cu dispunerea încasării de la Cibotareanu Petru în folosul părții vătămate Lazu Ion a prejudiciului material în sumă de 1726,32 lei, iar ce privește cuantumul prejudiciului moral cauzat lui Lazu Ion, la discreția instanței de apel.

Încasarea de la inculpatul Cibotareanu Petru în beneficiul statului cheltuielile

judiciare în sumă de 320 lei, suportate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare în cauza penală dată. În rest sentința să fie menținută.

În argumentarea apelului a invocat următoarele:

- deși instanța de judecată, a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt a cauzei și a recalificat acțiunile inculpatului Cibotareanu Petru din art. 349 alin. (2) lit. a) Cod penal, în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal, pedeapsa aplicată față de inculpat este mult prea blândă;

- nu poate fi reținută ca plauzibilă concluziile instanței precum că în cazul dat, la stabilirea pedepsei față de inculpatul Cibotareanu Petru, nu au fost stabilite careva circumstanțe agravante, condiții stipulate la art. 77 Cod penal, deoarece analizând circumstanțele cauzei a considerat, că în privința inculpatului există circumstanțe agravante și anume - săvârșirea infracțiunii asupra unei persoane în legătură cu îndeplinirea de către ea a obligațiilor de serviciu sau obștești, astfel pedeapsa sub formă de amendă aplicată în privința inculpatului nu este suficientă pentru corectarea și reeducarea ultimului, în scopul prevenirii comiterii altor infracțiuni, precum și pentru restabilirea echității sociale, și nu va contribui la atingerea scopurilor pedepsei penale.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială;

- infracțiunea pentru care a fost condamnat cet. Cibotareanu Petru, necătând că face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, ține de avut în vedere faptul că Cibotareanu Petru a săvârșit această infracțiune aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, se afla la volanul automobilului de model Mercedes, conducea acest automobil în stare de ebrietate alcoolică, iar la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate prezintă un grad și mai avansat de pericol.

Astfel, ocrotirea activității normale a autorităților publice presupune, în primul rând, ocrotirea persoanelor care participă, direct sau indirect, la exercitarea funcțiilor autorității publice. Orice atingere adusă libertății psihice (morale), integrității corporale, sănătății sau altor atribute ale acestor persoane, pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcției, constituie o manifestare a lipsei de respect față de autoritatea de stat ai cărei titular sunt respectivele persoane;

- întru realizarea scopurilor pedepsei penale, prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal

și anume: restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea condamnatului, cât și de către alte persoane și pentru a se asigura un efect descurajant al pedepsei, inculpatul Cibotareanu Petru urmează a fi condamnat la pedeapsă cu închisoare, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- la etapa urmăririi penale, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, cazurile când efectuarea expertizei este obligatorie, s-a dispus efectuarea expertizelor judiciare în vederea stabilirii gradului de gravitate și caracterului vătămarilor corporale, administrării probatoriului, pentru a stabili adevărul și circumstanțele cazului, precum și pentru încadrarea juridică corectă a acțiunilor făptuitorului. Astfel, raportul de expertiză judiciară nr. 74 din 06.06.2017 a servit drept probă concludentă și pertinentă pentru recunoașterea lui Cibotareanu Petru vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, iar la materialele cauzei se conțin actele respective prin care se confirmă mărimea cheltuielilor judiciare suportate de stat pentru efectuarea expertizelor judiciare;

la adoptarea sentinței, instanța nu a ținut cont de prevederile art. 227 alin. (1) și art. 229 alin. (2) Cod de procedură penală, conform cărora, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

În așa mod, instanța în conformitate cu prevederile normelor procesual penale, expuse supra urma să oblige inculpatul să recupereze cheltuielile judiciare suportate din contul statului;

- sentința instanței de judecată este neîntemeiată și în partea ce ține admiterea în parte a acțiunii civile, depusă de partea vătămată Lazu Ion și respingerea ca neîntemeiat a prejudiciului moral.

Având în vedere circumstanțele cauzei raportate la prevederile legale, precum și de faptul că la caz este întrunită condiția principală privind legătura causală între prejudiciul suferit de partea vătămată și infracțiunea săvârșită, instanța de judecată, odată cu admiterea acțiunilor civile înaintate de partea vătămată urma să determine și mărimea compensației ce urmează a fi achitate părții vătămate în vederea reparării daunei cauzate

în urma suferințelor fizice și psihice cauzate, cu dispunerea încasării acestor sume din contul inculpatului Cibotareanu Petru.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 07 noiembrie 2019, au fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror.

Admis apelul declarat de către partea vătămată Lozanu Ion, sentința casată parțial, în partea respingerii acțiunii civile privind cerința de încasare a prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte după cum urmează:

Pretenția înaintată de Lazu Ion privind încasarea prejudiciului moral se admite parțial, cu încasarea din contul inculpatului Cibotareanu Petru în beneficiul lui Lazu Ion a sumei de 10000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral.

Pretențiile părții vătămate privind recuperarea prejudiciului moral în sumă de 140000 lei se resping.

În rest dispozițiile sentinței se mențin.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, studiind materialele cauzei, analizând hotărârea judecătorească atacată sub aspectul menționat de procuror, în raport cu circumstanțele cauzei, în prezenta speță, a considerat că, soluția instanței de fond în latura pedepsei este echitabilă, la stabilirea căreia s-a ținut cont în deplină măsură de toate circumstanțele cauzei, aplicându-se corespunzător prevederile art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Conform motivelor indicate în apel, acuzatorul de stat a invocat necesitatea stabilirii inculpatului pedepsei cu închisoare, care este cea mai aspră din alternativa sancțiunilor alin. (1¹) al art. 349 Cod penal, menționând că Cibotareanu Petru a săvârșit infracțiunea în stare de ebrietate alcoolică, se afla la volanul automobilului, la etapa actuală mijloacele de transport reprezintă un grad de pericol sporit, iar conducerea acestora de către personae în stare de ebrietate alcoolică, prezintă un grad și mai avansat de pericol.

Instanța de apel, cu referire la motivele invocate de către procuror în apel, a observat că de fapt ele reprezintă circumstanțe care pot fi luate în considerație la stabilirea limitelor pedepsei și nici de cum esențiale, pentru a stabili cea mai aspră pedeapsă din alternative sancțiunilor.

La caz s-a reținut că, pedeapsa sub formă de amendă a fost stabilită în mărime de 1000 unități convenționale, limita minimă fiind de 850 unități convenționale, deci pedeapsa corespunde criteriilor generale de individualizare a pedepsei.

Pe când acuzatorul de stat în apelul declarat nu a invocat careva motive serioase care să justifice stabilirea inculpatului cea mai aspră pedeapsă, fie și cu suspendarea condiționată în temeiul art. 90 Cod penal, care potrivit prevederilor alin. (2) art. 75 Cod penal, are un caracter excepțional și se stabilește doar când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare.

În speță, instanța de apel a reținut că, motivele invocate de procuror în apel nu se referă la aceste circumstanțe pe cât fapta săvârșită de inculpat este una mai puțin gravă, ce privește personalitatea acestuia conform cazierului contravențional de la (vol. I, f.d. 69), pe perioada anilor 2013-2017 este sancționat doar o singură dată contravențional, iar conform informației privind antecedentele penale de la (vol. I, f.d.75-76), s-a reținut că acesta nu a fost atras la răspundere penală și judecat.

Drept consecință a celor menționate supra, instanța de apel nu a constatat careva motive întemeiate invocate de către procuror pentru a interveni în soluția instanței de fond în partea stabilirii pedepsei inculpatului, din care considerent, instanța de apel a considerat că, sentința emisă este echitabilă în partea stabilirii pedepsei inculpatului Cibotareanu Petru.

Cât privește solicitarea apelantului cu privire la încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare suportate aferente cauzei penale gestionate în cuantum de 320 lei, instanța de apel a ținut să indice că, potrivit art. 227 Cod de procedură penală, suportarea cheltuielilor aferente gestionării cauzei se face din contul mijloacelor bugetului de stat, deoarece, în sarcina statului este de a dovedi vinovăția celor imputate în acțiunile inculpaților, prin urmare nu de fiecare dată poate fi pusă pe seama inculpaților plata cheltuielilor de judecată.

Astfel, instanța de apel a constatat că, solicitarea procurorului referitor la încasarea din contul inculpatului Cibotareanu Petru a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei este nefondată, or, în conformitate cu alin. (3) art. 227 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Discutând argumentele apelului declarat de partea vătămată Lazu Ion, instanța de apel a observat că, partea vătămată nu este de acord cu sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului de către instanță precum și în partea respingerii acțiunii civile privind recuperarea prejudiciului moral pretins ca cauzat.

Verificând împrejurările de fapt și aspectele de drept ale cauzei, precum și efectuând cercetarea nemijlocită, multilaterală și obiectivă a probelor administrate, instanța de apel a conchis că, instanța de fond corect l-a recunoscut pe inculpatul Cibotareanu Petru vinovat

de comiterea infracțiunii imputate, calificând corect acțiunile lui în baza art. 349 alin. (1¹) Cod penal. Or, la baza acestei concluzii, a servit raportul de expertiză medico-legală nr. 174 din 06.06.2017, conform căruia la cet. Lazu Ion au fost depistate leziuni corporale neînsemnate.

Referitor la pretențiile apelantului Lazu Ion cu privire la încasarea prejudiciului moral, care în cererea de apel a indicat că instanța de fond, nu a examinat sub toate aspectele cererea de înaintare a acțiunii civile, respingând ca neîntemeiată pretenția privind prejudiciul moral, motivând că nu au fost dovedite circumstanțele invocate, or de fapt prejudiciul cauzat a fost demonstrat prin materialele anexate la cerere și anume: copia certificatului de concediu medical, copia trimiterii pentru tratare suplimentară, extrasul din cartela medicală Lazu Ion, extrasul din cartela medicală Xxxxx Xxxxx și adeverința de incapacitate Xxxxx Xxxxx, astfel, a indicat că părții vătămate i s-a cauzat un prejudiciu moral în mărime de 150000 lei, instanța de apel le-a constatat parțial întemeiate.

Instanța de apel a menționat că, Legea penală prevede expres dreptul persoanei căreia i-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală, de a înainta o acțiune civilă privitor la încasarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune.

Instanța de apel a stabilit că pe cauza dată, reieșind din materialele cauzei, materialul probator administrat pe cauză permite admiterea parțială a acțiunii civile, din considerentul, că în procesul penal acțiunea civilă este o modalitate de reparare a prejudiciului cauzat prin infracțiune, iar în condițiile în care vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii încriminate a fost dovedită, acțiunea civilă în această parte urmează să fie solutionată.

Ținând cont de circumstanțele cauzei raportate la prevederile legale enunțate, precum și de faptul că la caz este întrunită condiția principală privind legătura cauzală între prejudiciul suferit de partea vătămată și infracțiunea săvârșită, acestea rezultând din faptul că Cibotareanu Petru a cauzat părții vătămate Lazu Ion suferințe psihice, care decurg din aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, instanța de apel a considerat necesar de a admite parțial acțiunea civilă înaintată de partea vătămată și de a încasa de la inculpatul Cibotareanu Petru în beneficiul părții vătămate Lazu Ion suma de 10000 (zece mii) lei cu titlu de prejudiciu moral în vederea compensării daunei morale, sumă pe care a considerat-o echitabilă în condițiile cauzei în vederea reparării daunei comise în urma suferințelor psihice și fizice.

Astfel, în rest pretențiile părții vătămate Lazu Ion cu privire la recuperarea prejudiciului moral au fost respinse.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicând temeiul prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În argumentarea recursului invocă următoarele:

- la stabilirea pedepsei, instanța de apel eronat a ajuns la concluzia că instanța de fond corect a stabilit pedeapsa inculpatului sub formă de amendă, care este cea mai blândă pedeapsa din toate pedepsele prevăzute sancțiunea articolului nominalizat;

- reieșind din scopul pedepsei penale prevăzute de art. 61 alin.(2) din Codul penal, și anume că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, anume executarea reală de către inculpat a pedepsei va restabili echitatea socială și încrederea societății în actul de justiție.

Astfel, instanța de apel ca și instanța de fond nu a luat în considerație lipsa circumstanțelor atenuate, prezența circumstanțelor agravante, și anume săvârșirea infracțiunii de către o persoana care se afla în stare de ebrietate alcoolică;

- în pofida faptului că infracțiunea incriminată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, nu a fost luat în vedere în mod cuvenit faptul că Cibotareanu Petru a săvârșit această infracțiune aflându-se în stare de ebrietate alcoolică, se afla la volanul automobilului de model Mercedes, conducea acest automobil în stare de ebrietate alcoolică, iar la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol, iar conducerea acestora de către persoane în stare de ebrietate prezintă un grad și mai avansat de pericol.

Astfel, instanța de apel și instanța de fond nu au luat în considerație, că ocrotirea activității normale a autorităților publice presupune, în primul rând, ocrotirea persoanelor care participă, direct sau indirect, la exercitarea funcțiilor autorității publice. Orice atingere adusă libertății psihice (morale), integrității corporale, sănătății sau altor atribute ale acestor persoane, pentru fapte îndeplinite în exercițiul funcției, constituie o manifestare a lipsei de respect față de autoritatea de stat ai cărei titular sunt respectivele persoane.

Toate aceste circumstanțe nu au fost luate în considerație la aplicarea pedepsei nici de către prima instanță, nici de către instanța de apel.

Așadar, în cauza dată nu există și nu au fost stabilite careva circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei inculpatului Cibotareanu Petru ce ar permite de a concluziona că corectarea lui este posibilă fără executarea pedepsei de închisoare suspendată condiționat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului declarat, se constată că, procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul pct. 6) și 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Reieșind din sumarul recursului examinat, Colegiul penal atestă, că de fapt partea acuzării este de acord cu starea de fapt reținută de către instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor imputate, însă dezacordul acestuia cu decizia instanței de apel se focusează pe motivarea insuficientă a individualizării pedepsei penale, considerând că instanța de apel nu a respectat criteriile generale de individualizare a pedepsei, aplicându-i inculpatului o pedeapsă prea blândă, fără o argumentare justificată.

Verificând actele cauzei, raportate la criticele avansate de recurent, instanța de recurs notează că acestea nu și-au găsit confirmarea, iar soluțiile adoptate pe marginea acestei spețe atât de către instanța de fond, cât și de cea de apel, sunt legale, întemeiate și urmează a fi menținute integral.

Într-un prim aspect, este relevant de a specifica că, invocând eroarea de drept prevăzută de art. 427 alin. (2) pct. 6) Cod de procedură penală, recurentul menționează despre faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, însă afirmațiile aduse în recurs sânt de ordin general și declarative, fără a-și argumenta motivul invocat, ceea ce duce și la respingerea acestui argument.

În desfășurarea aceleiași idei, instanța de recurs mai specifică că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat soluția adoptată în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și în hotărârea adoptată sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, cuprinzând și

motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

Instanța de recurs reține că, nu și-a găsit confirmarea nici temeiul pentru recurs semnalat de către recurent și prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în prezenta speță, deoarece instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75 Cod penal.

La soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei inculpatului, nu sau admis careva erori, iar o pedeapsă orientată spre o limită aproape de cea minimă este aptă să atingă scopul preventiv și educativ al pedepsei, pedeapsă pe care instanța o găsește proporțională cu împrejurările și gravitatea infracțiunilor comise.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Cu referire la argumentul recurentului prin care se invocă dezacordul cu blândețea pedepsei inculpatului, Colegiul penal remarcă, că în decizia recurată au fost ample argumentate motivele pentru care instanța de apel a ajuns la concluzia menținerii soluției primei instanței, soluția dată fiind asimilată pe deplin și de către instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs România* din 16 februarie 2010, statuează că art.6 §1

din C^țEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (hotărârea Van de Hurk vs Olanda, din 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest sens, Colegiul penal reține că, poziția instanței de apel în mod prioritar se întemeiază pe asigurarea principiului aplicării unei pedepse echitabile, pornind de la evaluarea gradului influenței pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, apreciind obiectiv toate circumstanțele prezentei cauze.

Prin urmare, instanța precizează, că pentru fapta comisă, lui Bostan Daniel i-a fost aplicată o pedeapsă aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea lui, la formarea unei atitudini corespunzătoare a acestuia față de ordinea de drept și principiile morale.

În aceste condiții instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de procuror se declară inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Lilia Sîrbu, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 07 noiembrie 2019, în cauza penală privind-l pe **Cibotareanu Petru Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **07 iulie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana